

.....
**การศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน**
**The Study of Chinese Speaking Ability of Chinese Major's Students using Chinese
Speaking Ability Teaching Model**

Received: May 24, 2024

Revised: May 29, 2024

Accepted: June 24, 2024

ภัทรปภา ทองแท่งใหญ่*

Phattharapaphar Thongthaengyai

อารดี แก้วเอียน*

Aradee Kao-ien

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรก่อน และหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจำนวน 53 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน 2) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน 3) แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อน และหลังเรียน และแบบบันทึกคำตอบ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนในภาพรวมในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ความสามารถทางการพูดภาษาจีน/ ความพึงพอใจ/ รูปแบบการเรียนการสอน

*อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ภาควิชาการสอนภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Lecturer Dr., Chinese Teaching Major, Department of International Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail Address: aradeek@yahoo.com

Abstract

The research aimed 1) to compare Chinese speaking ability of Chinese major's students at Faculty of Education, Silpakorn university before and after using the teaching model and 2) to study the students' satisfaction towards teaching model. The samples in this research included 53 first-year students from Chinese major, Faculty of Education, Silpakorn University. The tools used in the research were 1) the teaching model for enhancing undergraduate students' Chinese speaking ability 2) 5 lesson plans 3) Chinese speaking pre-test, post-test and answer form and 4) Students' satisfaction survey. The statistics used in this research were mean, standard deviation and t-test dependent. The results were found as follows: 1) Students' Chinese speaking ability score was higher after using the teaching model with the statistical significance of .05. 2) The result of the students' satisfaction towards the teaching model was at the highest level.

Keywords : Chinese Speaking Ability/ Satisfaction/ Teaching Model

บทนำ

ภาษาจีนถือเป็นภาษาที่มีผู้ให้ความสนใจ และศึกษาเป็นจำนวนมาก ในประเทศไทย แม้สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งจะมีการเปิดสอนภาษาจีนให้กับนิสิตนักศึกษาอย่างแพร่หลาย แต่ทว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกลับพบว่านิสิตนักศึกษาที่เรียนภาษาจีนยังคงไม่สามารถนำความรู้ทางภาษาจีนมาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ กาญจนภา วัฒนธรรม (Wattthanatam, 2020) และคุณพร มีเจริญ (Meecharoen, 2020)

การสื่อสารด้วยภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ (Jiang, 2008) นิสิตนักศึกษาเมื่อเริ่มศึกษาภาษาจีนแล้ว ก็ควรจะสามารถสื่อสารด้วยภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง โดยเริ่มจากการสื่อสารด้วยทักษะการฟัง และการพูด ซึ่งถือเป็นทักษะการสื่อสารขั้นพื้นฐาน และจำเป็นที่สุดไชยฉัตร โรจน์พลทามล (Rojponthamon, 2019) และคุณพร มีเจริญ (Meecharoen, 2020) ทักษะการฟัง และการพูดเป็นทักษะที่สัมพันธ์กัน และไม่สามารถแยกออกจากกันได้ดังที่ (Brown, 1980) ได้กล่าวว่า ทักษะการฟัง และการพูด คือกระบวนการรับ และส่งสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างน้อยสองคนขึ้นไป โดยจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ฟัง และผู้พูด และมีภาษาเป็นเครื่องมือ หรือสื่อกลางในการส่งสารนั้น ๆ จริยา กสิวิทย์อำนวย (Kasivitamnuy, 1996) ดังนั้น หากนิสิตนักศึกษาต้องการที่จะสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จำเป็นจะต้องมีทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีนที่ดี อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยยังคงมีปัญหา โดยเฉพาะทางด้านการพูดสื่อสารภาษาจีนในหลาย ๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงสัทอักษรจีนทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่ไม่ถูกต้องเบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์ (Phisetsakunwong, 2015) ตุลยนุสรณ์ สุภาสา และQi (Suphasa and Qi, 2017: 115-124) สาธิยา พันเทศ และไพทยา มีสัตย์ (Panted and Meesat, 2021: 52-66) การมีคลังคำศัพท์ และความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาจีน

.....
ไม่เพียงพอ ซึ่งนำไปสู่การใช้คำศัพท์ หรือเรียบเรียงประโยคผิด วรากร แซ่พุ่น และคณะ (Saepun, and et al, 2017: 126-136; Pan, 2018; Xu, 2019) ภทรปภา ทองแท่งใหญ่ และอารติ แก้วเอี้ยน (Thongthaengyai and Kao-ien, 2023: 265-277) และการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาจีน สุพรรณิการ์ วงสุตา (Wongsuta, 2021: 59-70) เป็นต้นซึ่งอาจเกิดจากการฝึกฝนการออกเสียงสัทอักษรจีนทั้งใน และนอกชั้นเรียนไม่เพียงพอ การจัดการเรียนการสอนที่ขาดการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษาจีนในการพูดสื่อสาร และการใช้วิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย โดยสาเหตุเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางการพูดสื่อสาร ภาษาจีนทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาจีนของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนขึ้น โดยได้ดำเนินการ สัมภาษณ์คณาจารย์ จำนวน 14 ท่าน และสำรวจนิสิตนักศึกษา จำนวน 165 คน เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการจำเป็นความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน และวิเคราะห์สภาพปัญหาทางการพูดภาษาจีน อีกทั้งนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว ตามแนวคิดที่กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจำเป็นต้องเข้าใจข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็นสภาพปัญหาของผู้เรียน และจะต้องศึกษาหลักการทฤษฎีเพื่อมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนทีศนา แคมมณี (Kammanee, 2007) (Saylor, Alexander and Lewis, 1981) และ(Joyce and Weil, 2009)

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ภทรปภา ทองแท่งใหญ่ และอารติ แก้วเอี้ยน (Thongthaengyai and Kao-ien, 2021) แบ่งขั้นตอนการจัดการ เรียนการสอนออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่เนื้อหา (Setting) เป็นขั้นตอนที่อาจารย์ผู้สอนจะตั้งคำถาม ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียนเพื่อสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน 2) ขั้นดำเนินการสอน (Teaching) เป็นขั้นตอนที่อาจารย์ผู้สอนจะอธิบายเนื้อหาบทเรียนอย่างละเอียด เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางภาษาจีนให้แก่ผู้เรียน 3) ขั้นการทำกิจกรรม (Activity) เป็นขั้นตอนที่อาจารย์ผู้สอนจะให้ ผู้เรียนฝึกฝนการพูดภาษาจีนด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลาย 4) ขั้นประมวล (Realization) เป็นขั้นตอนที่อาจารย์ ผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสารผ่านรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ และ 5) ขั้นตรวจสอบ (Testing) เป็นขั้นตอนที่อาจารย์ผู้สอนจะประเมินความสามารถทางการพูดภาษาจีน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข ในขณะเดียวกันอาจารย์ผู้สอน จะประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง เพื่อนำไปพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาสาขาวิชา ภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาจีน และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว โดยมุ่งหวังว่าผลที่ได้จากการศึกษานี้ จะสามารถนำไปวิเคราะห์ และต่อยอดการพัฒนาการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาหลังการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัย ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ได้แก่

(1) อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา จำนวน 14 คน จำแนกเป็นอาจารย์จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 5 คน อาจารย์จากคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 5 คน อาจารย์จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน และอาจารย์จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 3 คน

(2) นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 165 คน จำแนกเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 75 คน นักศึกษาคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 50 คน นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 20 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจำนวน 53 คน ที่ลงทะเบียนในรายวิชาภาษาจีนระดับต้น 2 (476102-162) ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งการทดลอง (Quasi-experimental design) ซึ่งมีการศึกษากลุ่มทดลองกลุ่มเดียว โดยการเก็บผลการศึกษาก่อน และหลังเรียน และมีแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

การทดสอบก่อนเรียน	การทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

เมื่อ T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (pretest)

X หมายถึง การเรียนโดยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

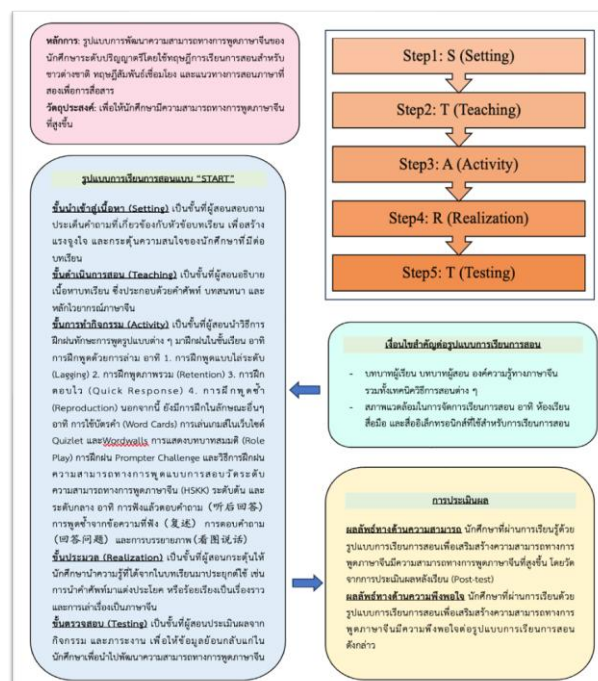
T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (posttest)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย 4 เครื่องมือ ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาตรี 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 3) แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อน และหลังเรียน และแบบบันทึกคำตอบ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนซึ่งแต่ละเครื่องมือมีวิธีการพัฒนา และตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.1 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาตรี เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจากการประมวลผลข้อมูลพื้นฐาน ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการจำเป็นที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังมีการนำทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงเชื่อมโยง (Connectionism Theory) และแนวทางการสอนภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารมาประกอบการพัฒนาอีกด้วย ซึ่งรูปแบบดังกล่าวจะมุ่งเน้นทั้งด้านการสอนความรู้ทางภาษาจีนที่เข้มข้นให้กับนักศึกษา และด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกฝนการพูดภาษาจีน โดยมุ่งหวังให้นักศึกษาสามารถพูดภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า รูปแบบดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.97 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17 แปลผลได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด (Thongthaengyai and Kao-ien, 2021) ทั้งนี้ รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีลักษณะดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน
ที่มา: ภทรปภา ทองแท่งใหญ่ และอารติ เก้าเอี้ยน (Thongthaengyai and Kao-ien, 2021)

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดวัตถุประสงค์ และเนื้อหา

ของรายวิชา 476102-162 ภาษาจีนระดับต้น 2 และนำรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนที่ออกแบบขึ้นมาเป็นพื้นฐานเพื่อร่างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน โดยมีหัวข้อ (1) 我去图书馆看书 (2) 我喜欢浅颜色的 (3) 明天是我朋友的生日 (4) 周末你干什么 (5) 做客 (一) ซึ่งในแต่ละแผนจะแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่เนื้อหา ขั้นดำเนินการสอน ขั้นทำกิจกรรม ขั้นประมวล และขั้นสรุปจากผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.92-4.97 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.17-0.27 แปลผลได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

3.3 แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อน และหลังเรียน และแบบบันทึก

คำตอบ ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของรายวิชา 476102-162 ภาษาจีนระดับต้น 2 และร่างแบบทดสอบที่มีเนื้อหาอ้างอิงจากเนื้อหาของรายวิชา แบบทดสอบดังกล่าวมีลักษณะเป็นแบบทดสอบอัตนัยประกอบด้วยหัวข้อ (1) 我的家 (2) 我喜欢的天气 (3) 我的爱好 (4) 我的学校 (5) 我的一天 โดยกำหนดให้นักศึกษาจับฉลากหัวข้อ และพูดบรรยายด้วยภาษาจีนเป็นเวลา 3-5 นาที ซึ่งแบบทดสอบนี้มีผลการตรวจสอบความสอดคล้องเท่ากับ 1 แปลผลได้ว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างได้สำหรับแบบบันทึกคำตอบในงานวิจัยนี้ มีเนื้อหาอ้างอิงจากคลังข้อมูลของมหาวิทยาลัย ภาษา และวัฒนธรรมปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่กล่าวถึงปัญหาการออกเสียง และการพูดภาษาจีนของนักศึกษาชาวต่างชาติรวม 10 ประเด็น ได้แก่ 1) การเว้นวรรคผิดจังหวะ (Yt) 2) การเน้นเสียงไม่ถูกต้อง (Yz) 3) การออกเสียงพยัญชนะไม่ถูกต้อง (Ys) 4) การออกเสียงสระไม่ถูกต้อง (Yy) 5) การออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง (Yd) 6) การออกเสียงเบาไม่ถูกต้อง (Yq) 7) การออกเสียงม้วนลิ้น (JL) ไม่ถูกต้อง 8) การออกเสียงที่ไม่สามารถระบุปัญหาที่แน่ชัดได้ (Yz) 9) การใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ (Yw) และ 10) การยืดคำ (语言拖长)

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถทางการพูดภาษาจีน ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้น จึงกำหนดประเด็น และเนื้อหาที่ใช้สอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ (1) ด้านผู้สอน (2) ด้านตำรา (3) ด้านการเรียนการสอน (4) ด้านการประเมินผล และ (5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบแบบรายการ (Checklist) จากผลการตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความสอดคล้องระหว่าง .60-1.00 แปลผลได้ว่าแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้จริงได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เริ่มจากการให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีน และบันทึกผลลงในแบบบันทึกคำตอบ หลังจากนั้นจึงเริ่มดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 1,000 นาที เมื่อการจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นผู้วิจัยจึงได้ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีน และบันทึกผลลงในแบบบันทึกคำตอบอีกครั้ง เพื่อเปรียบเทียบผลความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อน

.....
และหลังเรียนของนักศึกษา และให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน
เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ และสรุปผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระ
ต่อกัน (t-test Dependent)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษา ก่อน และหลังการเรียน ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน

จากการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อน และหลังการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน
เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนพบว่า นักศึกษามีความสามารถทางการพูดภาษาจีนใน
ระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสามารถแสดงผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อน และหลังการเรียนของนักศึกษา

ประเภท	ช่วงเวลา	M	S.D.	ค่า t	ค่า p
1. การเว้นวรรคผิดจังหวะ (Yt)	ก่อนเรียน	4.98	0.14	-1.00	0.32
	หลังเรียน	5.00	0.00		
2. การเน้นเสียงไม่ถูกต้อง (Yz)	ก่อนเรียน	2.83	1.37	-7.72	0.00
	หลังเรียน	4.60	0.86		
3. การออกเสียงพยัญชนะไม่ถูกต้อง (Ys)	ก่อนเรียน	3.75	1.27	-3.31	0.00
	หลังเรียน	4.42	0.82		
4. การออกเสียงสระไม่ถูกต้อง (Yy)	ก่อนเรียน	4.45	0.93	-1.94	0.06
	หลังเรียน	4.47	0.62		
5. การออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง (Yd)	ก่อนเรียน	3.98	1.01	-3.23	0.00
	หลังเรียน	4.53	0.82		
6. การออกเสียงเบาไม่ถูกต้อง (Yq)	ก่อนเรียน	2.92	1.30	-6.46	0.00
	หลังเรียน	4.40	0.91		
7. การออกเสียงม้วนลิ้น (JL) ไม่ถูกต้อง (Ye)	ก่อนเรียน	4.92	0.27	-1.35	0.18
	หลังเรียน	4.98	0.14		
8. การออกเสียงที่ไม่สามารถระบุปัญหาแน่ชัดได้ (Yz)	ก่อนเรียน	4.75	0.55	-2.47	0.00
	หลังเรียน	4.94	0.23		
9. การใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ (Yw)	ก่อนเรียน	4.45	0.91	-3.60	0.00
	หลังเรียน	4.92	0.33		
10. การยืดคำ (语言拖长)	ก่อนเรียน	4.02	0.95	-6.26	0.00
	หลังเรียน	4.91	0.30		
ภาพรวม	ก่อนเรียน	41.08	3.97	-11.09	0.00
	หลังเรียน	47.43	1.69		

*P<.05

.....
จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีคะแนนการทดสอบการพูดภาษาจีนหลังเรียน ($M = 47.43$, $S.D. = 1.69$) สูงกว่าก่อนเรียน ($M = 41.08$, $S.D. = 3.97$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงผลว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนช่วยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการพูดภาษาจีนสูงขึ้นทั้งนี้ หากพิจารณาในรายประเด็นพบว่า ผลการทดสอบใน 3 ประเด็นย่อย ได้แก่ การพูดภาษาจีนที่มีการเว้นวรรคผิดจังหวะ (Yt) การออกเสียงม้วนลิ้น (JL) ไม่ถูกต้อง (Ye) และการออกเสียงสระที่ไม่ถูกต้อง (Yy) มีค่า p มากกว่า .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากจำนวนของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องดังกล่าวก่อนการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนมีจำนวนไม่มาก

2. ผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน

ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนประกอบด้วยรายการประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านอาจารย์ผู้สอน (2) ด้านตำราเรียน (3) ด้านการเรียนการสอน (4) ด้านการประเมินผล และ (5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีผลการประเมินดังนี้

ตารางที่ 3 ผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีน

รายการประเมิน	M	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านที่ 1 : ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.68	0.64	มากที่สุด	(1)
ผู้สอนอธิบายเนื้อหารายวิชา และวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่ชัดเจน	4.66	0.68	มากที่สุด	4
ผู้สอนมีการเตรียมเนื้อหาบทเรียนก่อนเข้าสอน	4.75	0.52	มากที่สุด	3
ผู้สอนให้ความสำคัญกับความแตกต่างของระดับความรู้ทางภาษาจีนของผู้เรียน	4.51	0.85	มากที่สุด	6
ผู้สอนส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนได้อย่างเต็มที่	4.57	0.75	มากที่สุด	5
ผู้สอนเข้าสอนตรงเวลา	4.77	0.47	มากที่สุด	2
ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการสอน	4.81	0.44	มากที่สุด	1
ด้านที่ 2 : ด้านตำราเรียน	4.12	0.77	มาก	(4)
ตำราเรียนของรายวิชามีแบบฝึกฝนความสามารถทางการพูดภาษาจีนในปริมาณที่เหมาะสม	4.00	0.76	มาก	2
แบบฝึกฝนในตำราเรียนมีระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.58	0.57	มากที่สุด	1

รายการประเมิน	M	S.D.	แปลผล	อันดับ
แบบฝึกฝนในตำราเรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น	3.77	0.75	มาก	3
ด้านที่ 3 : ด้านการเรียนการสอน	4.58	0.65	มากที่สุด	(3)
ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนในชั้นเรียนในภาพรวม	4.53	0.72	มากที่สุด	5
วิธีการสอนในรายวิชานี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดได้	4.58	0.72	มากที่สุด	4
วิธีการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน	4.64	0.62	มากที่สุด	2
วิธีการสอนมีความหลากหลาย	4.45	0.67	มาก	7
ผู้สอนมีการใช้สื่อประกอบการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน	4.72	0.50	มากที่สุด	1
สื่อประกอบการสอนช่วยให้ผู้เรียนกล้าพูดภาษาจีนมากยิ่งขึ้น	4.51	0.70	มากที่สุด	6
ภาระงาน และชิ้นงานนอกชั้นเรียนที่ได้รับมอบหมายช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนของผู้เรียนได้	4.60	0.57	มากที่สุด	3
ด้านที่ 4 : ด้านการประเมินผล	4.62	0.61	มากที่สุด	(2)
วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.62	0.60	มากที่สุด	1
วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	4.55	0.64	มากที่สุด	3
วิธีการประเมินผลมีความหลากหลาย	4.57	0.60	มากที่สุด	2
วิธีการประเมินผลสามารถวัดความสามารถทางการพูดของผู้เรียนได้	4.53	0.70	มากที่สุด	4
ด้านที่ 5 : ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.62	0.60	มากที่สุด	(2)
การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการฝึกฝนการพูดภาษาจีน	4.45	0.72	มาก	3
การเรียนการสอนช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาจีนของผู้เรียน	4.47	0.61	มากที่สุด	2
การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาจีนที่ดียิ่งขึ้น	4.83	0.43	มากที่สุด	1
รวม	4.53	0.68	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนในภาพรวมในระดับมากที่สุด ($M = 4.53$, $S.D. = 0.68$) โดยด้านที่มีความพึงพอใจสูงที่สุด ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ($M = 4.68$, $S.D. = 0.64$) รองลงมาได้แก่ ด้านการประเมินผล ($M = 4.62$, $S.D. = 0.61$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($M = 4.62$, $S.D. = 0.60$) ซึ่งทั้งสองด้านนี้มีระดับความพึงพอใจที่เท่ากัน และอันดับที่สามคือ ด้านการเรียนการสอน ($M = 4.58$, $S.D. = 0.65$) ส่วนประเด็นที่มีความพึงพอใจในระดับต่ำที่สุด คือ ด้านตำราเรียน ($M = 4.12$, $S.D. = 0.77$) ทั้งนี้หากพิจารณาประเด็นย่อยของรายการประเมินพบว่าประเด็นที่นักศึกษามีความพอใจสูงสุดได้แก่ “การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถ

.....
ทางการพูดภาษาจีนที่ดียิ่งขึ้น” ($M = 4.83$, $S.D. = 0.43$) ส่วนประเด็นย่อยที่นักศึกษาที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุด
ได้แก่ “แบบฝึกฝนในตำราเรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนที่ดียิ่งขึ้น”
($M = 3.77$, $S.D. = 0.75$)

อภิปรายผล

1. ความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่มุ่งหวังให้นักศึกษาสามารถพัฒนาการพูดภาษาจีนให้คล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง รูปแบบดังกล่าวยังถูกออกแบบขึ้นโดยคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบัน และการศึกษาวิเคราะห์เอกสารทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งล้วนเป็นสิ่งสำคัญของการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนดังที่ทศนา แคมมณี (Kammanee, 2007: 245) กล่าวว่าขั้นตอนแรกของการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนคือจะต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสารหรือจากการสังเกตและสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำแนวทางการฝึกฝนการพูดหลายรูปแบบอาทิ วิธีการฝึกพูดแบบไล่ระดับ (Lagging) การฝึกพูดภาพรวม (Retention) การฝึกตอบเร็ว (Quick Response) การฝึกพูดซ้ำ (Reproduction) ซึ่งล้วนเป็นวิธีการฝึกการฟังพูดของการเป็นล่ามมาร่วมด้วย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Jiang (2020) ที่ได้กล่าวถึงการนำเทคนิคการฝึกฟังพูดของการเป็นล่ามไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศญี่ปุ่น อีกทั้งมีการฝึกฝนการตอบคำถาม การบรรยายลักษณะวัตถุหรือรูปภาพ การฝึกพูดบทสนทนา การฝึกพูดแบบอิสระ การเล่นเกมคำ การเล่าเรื่อง และการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งการฝึกฝนในรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจนสามารถนำไปสู่เป้าหมายที่สำเร็จตามแนวคิดทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของ Thorndike ทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ และแนวคิดการสอนภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารที่กล่าวว่า (Nation and Brown, 1997: 11-18) (Brown, 1980) สุมิตรา อังวัฒนกุล (Angwatanakul, 1997) (Kayi, 2006) และชไมภัก เตชสุนันต์ (Tayjasanant, 2021) จุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริง ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบต่าง ๆ ในช่วงของการเรียนรู้ให้มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนในตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานในประเด็นย่อย 3 ประเด็น ได้แก่ การพูดภาษาจีนที่มีการเว้นวรรคผิดจังหวะ การออกเสียง /L/ ไม่ถูกต้อง และการออกเสียงสระที่ไม่ถูกต้องมีค่ามากกว่า .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องดังกล่าวก่อนการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนนั้นมีจำนวนไม่มาก เนื่องจากสาเหตุ ดังนี้

1.1 การพูดภาษาจีนที่มีการเว้นวรรคผิดจังหวะ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีข้อผิดพลาดในลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะการสอนคำศัพท์ของอาจารย์ผู้สอนมักจะเป็นการสอนคำศัพท์เป็นคำ ๆ พร้อมอธิบายความหมาย และวิธีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ แต่จะไม่สอนคำศัพท์แบบแบ่งพยางค์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินทำให้มีข้อผิดพลาดในลักษณะดังกล่าวค่อนข้างน้อย

1.2 การออกเสียง ㄌ ไม่ถูกต้อง นักศึกษาจำนวนมากไม่ได้มีข้อผิดพลาดในส่วนของการออกเสียง ㄌ ไม่ถูกต้อง เนื่องจากคำว่า ㄌ ในภาษาจีนคือการออกเสียงแบบม้วนลิ้น ซึ่งการม้วนลิ้นเปรียบเสมือนกับการออกเสียงพยัญชนะ “R” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษารู้จัก และเคยฝึกฝนมาก่อน ด้วยเหตุนี้การออกเสียง ㄌ ในภาษาจีนจึงไม่ใช่ปัญหาหลักในการออกเสียงสำหรับนักศึกษา

1.3 การออกเสียงสระที่ไม่ถูกต้อง นักศึกษาจำนวนมากไม่ได้มีข้อผิดพลาดในส่วนของการออกเสียงสระในภาษาจีนไม่ถูกต้องตั้งแต่แรกเริ่ม เป็นเพราะในภาษาไทยมีทั้งเสียงสระเดี่ยว และสระผสม ทำให้ตอนที่นักศึกษออกเสียงสระในภาษาจีนจึงเกิดปัญหาในการออกเสียงค่อนข้างน้อย

2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนในระดับมากที่สุด ซึ่งประเด็นการประเมินที่นักศึกษาพึงพอใจสูงสุดคือ “การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาจีนที่ดียิ่งขึ้น ” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักศึกษาฝึกพูดภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอซึ่งสอดคล้องกับที่ธนกร สุวรรณพฤติ (Suwannaprut, 2015) กล่าวไว้ว่า การสอนทักษะการพูดเป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนภาษาทุกคนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเป้าหมายในการพูดผ่านกิจกรรมสื่อสารที่หลากหลายในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้มอบหมายภาระงานนอกชั้นเรียนให้นักศึกษาฝึกออกเสียง ฝึกใช้คำศัพท์ และหลักไวยากรณ์ภาษาจีนในการพูดเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนด และฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนที่มีเสียงเหมือนหรือคล้ายคลึงกันซึ่งสอดคล้องกับ Thornbury (2005) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางการสอนทักษะการพูดภาษาต่างประเทศว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการออกเสียงชัดเจน และเป็นที่เข้าใจได้ มีคลังคำศัพท์ที่ใช้บ่อย มีความรู้ด้านไวยากรณ์ หรือโครงสร้างประโยค วลี หรือสำนวนภาษาสำหรับสื่อสารโดยผู้สอนจะต้องตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษานำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุง และแก้ไขทุกครั้ง อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Gerlach and Ely (1971) ที่เสนอว่าการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับทำให้ทราบว่าการเรียนการสอนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใดหากมีข้อบกพร่องก็สามารถวิเคราะห์ผล และย้อนกลับมาพิจารณาซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในขณะที่รายการประเมินที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ด้านตำราเรียน และประเด็นย่อยที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ “แบบฝึกฝนในตำราเรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนได้ดี” ซึ่งอาจเป็นเพราะจำนวนแบบฝึกฝนในตำราไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีน และรูปแบบของแบบฝึกฝนขาดความหลากหลาย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาฝึกฝนการพูดด้วยวิธีการที่หลากหลายซึ่งช่วยให้นักศึกษาพูดภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นคุณครูและอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนจึงสามารถนำรูปแบบดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ โดยควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบ เตรียมความพร้อมในการจัดทำสื่อ

.....
ประกอบการสอน และเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน และความสามารถของผู้เรียนแต่ละระดับชั้น

2. อาจารย์ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เป็นมิตรซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียนรู้ และช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่สัมพันธ์กัน ดังนั้น ในงานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรพัฒนาต่อยอดรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนร่วมกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนความสามารถด้านการฟังควบคู่กันไป

2. ควรมีการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น อาทิ การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning และการเรียนภาษาแบบร่วมมือ (Cooperative language learning) เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้รูปแบบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ และความสามารถมาประยุกต์ใช้ระหว่างการเรียนการสอนได้

Reference

- Angwatanakul, S. (1997). *Concepts and Techniques of English Teaching in Middle School*. (13th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Brown. (1980). *Principles of Language Learning and Teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Gerlach. and Ely. (1971). *Teaching and Media: A Systematic Approach*. New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Jiang. (2008). *Theory of Teaching Chinese as a Foreign Language*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Jiang. (2020). *Research on International Chinese Teaching Model*. Beijing: Beijing language and Culture University Press.
- Joyce. and Weil. (2009) *Models of Yeaching*. (8th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Kammanee, T. (2007). *The Science of Teaching: Knowledge for Effective Learning Management*. (6th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Kasivitamnuy, J. (1996). The Effect of using the Community Language Learning Approach on Learning Achievement of English Listening and Speaking Skills of Prathom Suksa Six Students. [Doctoral Dissertation]. Chulalongkorn University. (in Thai)
- Kayi. (2006) . Teaching Speaking: Activities to Promote Speaking in a Second Language. *The Internet TESL Journal*, 11(12).

-
- Meecharoen, K. (2020). *The Development of Chinese Listening and Speaking Ability Based on Task Based Learning with Multimedia of Matthayomsuksa 1 Students*. [Master's thesis]. Silpakorn University. (in Thai)
- Nation. and Brown. (1997). Teaching Speaking: Suggestions for the Classroom. *The Language Teacher*, 21(1), 11-18.
- Pan. (2018). *A Study on Spoken Chinese Teaching Thailand Silpakorn University*. [Master's thesis]. Fujian Normal University.
- Panted, S., and Meesat, P. (2021). Developing Chinese Pronunciation Competence and Communication of Prathomsuksa 5 Students with Scenario Based Learning. *Journal of Educational Technology and Communications*, 4(12), 52-66. (in Thai)
- Phisetsakunwong, B. (2015). *A Problem of Pronouncing Chinese Phonetic Alphabets of Kanchanaburi Rajabhat University Students*. [Master's thesis]. Kanchanaburi Rajabhat University. (in Thai)
- Rojponthamon, C. (2019). *The Development of Chinese Language Communication Skills of Tourism Vocational 1 Students by using Situation Based Learning*. [Master's thesis]. Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Saepun, W., Noparit, P., Rungbanjit, W., Rungbanjit, W., Saesen, W., and Camkaew, C. (2017). A Study of Circumstances and Problems on Chinese Language Teaching and Learning in a Secondary School Yala Province. *Journal of Yala Rajabhat University*, 12, 126-136. (in Thai)
- Saylor, J. G., Alexander, W.M., and Lewis, A.J. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. (4th ed.). New York: Rinehart.
- Suphasa, T., and Qi. (2017). Error Analysis in Chinese Pronunciation of Business Chinese Students, International College Chiangmai Rajabhat University. *Journal of Graduate Research*, 8(1), 115-124. (in Thai)
- Suwannaprut, T. (2015). *Development of a Foreign Language Learning Strategy Instructional Model to Enhance Listening-Speaking Abilities for EFL Undergraduate Student*. [Doctoral Dissertation]. Silpakorn University. (in Thai)
- Tayjasanant, C. (2021). *Psychology for English Language Learners and Teachers*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Thongthaengyai, P., and Kao-ien, A. (2021). *The Development of Teaching Model: Improving Chinese Speaking Ability in Undergraduate Students*. Silpakorn University. (in Thai)

-
- Thongthaengyai, P., and Kao-ien, A. (2023). The Study of Problems and Needs to Enhance Undergraduates Chinese Speaking Ability. *Journal of Education Silpakorn University*, 21(1), 265-277. (in Thai)
- Thornbury. (2005). *How to Teach Speaking*. London: Pearson Educational Limited.
- Watthanatam, K. (2020). *Development of Mobile Application using Speech Technology in Flipped Classroom to Enhance Chinese Listening-Speaking Skills and Self-Confidence of Students*. [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (in Thai)
- Wongsuta, S. (2021). Developing Speaking Skills in Chinese for Chinese Listening and Speaking 1 Subject of Students at Rajabhat Lampang University through Situation Role Play. *Journal of Humanities and Social Science Review Lampang Rajabhat University*, 9(2), 59-70. (in Thai)
- Xu. (2019). *An Analysis of Chinese Oral Errors of Thai Elementary Level Students and Teaching Suggestions*. [Master's thesis]. Shaanxi Normal University.